

Sygn. akt II Cz 227/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Agnieszka Bednarek-Moraś (spr.)

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Wiesława Buczek-Markowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 24 czerwca 2013 r. w S.

sprawy z powództwa R. O.

przeciwko: (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej Oddziałowi w S. i E. F.

o nakazanie i zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego Składu Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 30 listopada 2012 r., sygn. akt I C 1228/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 227/13

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 30 listopada 2012 r., sygn. akt I C 1228/12, Przewodniczący Składu Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie zwrócił pozew powodowi R. O..

W uzasadnieniu zarządzenia Przewodniczący wskazał, iż zarządzeniem z dnia 25 października 2012 r. profesjonalny pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu szczególnie tam wskazanych. Dla wykonania powyższego zobowiązania wyznaczony został tygodniowy termin obwarowany rygorem zwrotu na wypadek nie uzupełnienia wyszczególnionych braków pozwu. Wezwanie to zostało doręczone pełnomocnikowi w dniu 09 listopada 2012 r., co dokumentuje pocztowy dowód doręczenia. Termin dla wykonania powyższego zobowiązania upłynął z dniem 16 listopada 2012 r. jednakże braki formalne pozwu nie zostały uzupełnione w wyznaczonym terminie. Przewodniczący zwrócił uwagę, iż strona powodowa w dniu 16 listopada 2012 r., w odpowiedzi na powyższe zobowiązanie złożyła pismo procesowe datowane na dzień 15 listopada 2012 r., które jednak nie zawierało uzupełnienia braków formalnych pozwu, a jedynie wniosek o przedłużenie terminu motywowany trudnościami w kontakcie z powodem. Przewodniczący podkreślił, że tygodniowy termin przewidziany przepisem art. 130 § 1 k.p.c. jest terminem ustawowym, a więc z istoty swej nieprzedłużalnym a zatem wniosek pełnomocnika powoda nie mógł zostać uwzględniony. Przewodniczący stwierdził zatem, iż mając na uwadze, że strona powodowa nie wykonała nałożonego nań zobowiązania i braki formalne pozwu nie zostały uzupełnione w wyznaczonym jej terminie, należało na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. dokonać zwrotu pozwu, ze względu na to, że nie ma możliwości nadania sprawie dalszego biegu.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł powód, który zaskarżył zarządzenie w całości i wniósł o jego uchylenie. Żalący zarzucił zarządzeniu naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść wydanego zarządzenia, a konkretnie art. 187 k.p.c., przez uznanie, że pozew zawiera braki formalne w zakresie braku precyzyjnego oznaczenia osób występujących po stronie pozwanej, braku sprecyzowania żądania pozwu, wskazania wartości przedmiotu sporu, przedstawienia okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie pozwu oraz przedstawienia uzasadnienia prawnego podczas, gdy pozew zawierał wszystkie istotne elementy konieczne do wszczęcia postępowania sądowego.

W uzasadnieniu zażalenia powód stwierdził, iż w dniu 11 września 2012 r. wniósł pozew, w którym wskazał zarówno swoje żądanie, opisując je w pkt 2 i 4 uzasadnienia gdzie jako żądanie wskazał zasądzenie na jego rzecz od pozwanych kwoty 9.700 zł tytułem zadośćuczynienia oraz złożenie przez pozwanego Banku (...) S. A. oświadczenia woli, na podstawie którego pozwany wykreśli dane powoda z Bankowego Rejestru Kartotek Klientów Niesolidnych, przy czym pozwany opisał owy rejestr jako Rejestr Bankowy Niesolidnych Klientów. Żalący dodał, iż zgodnie z art. 187 k.p.c., pozew winien zawierać określenie wartości przedmiotu sporu chyba, że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna. Tym samym powód żądając określonej kwoty niejako jest zobowiązany do oddzielnego wskazania wartości przedmiotu sporu, która została już wcześniej oznaczona. Powód nadmieniał, że w petitum pozwu, opisał pozwanych w akapicie 1 wskazując jako pozwanego Bank (...) S. A. Oddział w S. wraz z adresem siedziby oraz w akapicie 2 wskazując jako osobę pozwaną E. F. również wskazując jej adres. Jednocześnie żalący podał, iż opisał sytuację stanowiącą podstawę dochodzenia swoich roszczeń od owych osób podnosząc, iż pozwani nie spełnili żądania powoda w zakresie wykreślenia jego danych z Bankowego Rejestru Kartotek Klientów Niesolidnych, mimo złożenia owego żądania w siedzibie firmy i załączył przy tym stosowną dokumentację, która poświadczała, że pozwany Bank nie wypełnił jego żądania mimo upływu terminów. Strona powodowa dodała też, że żądanie zadośćuczynienia opisał precyzyjnie w pkt 4, gdzie wskazał, że zasądzenie przedmiotowej kwoty uzasadnione jest wywołanymi u niego dolegliwościami, które zostały mu wyrządzone w sytuacji związanej z osobistym staraniem powoda o wykreślenie jego danych z ww. rejestru i brakiem spełnienia jego żądania przez pozwanych. W związku z powyższym żalący uznał, iż już w pozwie określił zarówno żądanie, wskazując kwotę zadośćuczynienia oraz żądanie w zakresie złożenia oświadczenia woli, osoby pozwane wskazując adresy pod które ma być dostarczona korespondencja oraz opisał okoliczności, jaki uzasadniają wniesienie przez powoda pozwu. Jednocześnie powód wskazał, iż niewskazanie podstawy prawnej nie stanowi braku formalnego pozwu bowiem w art. 187 k.p.c., brak jest wskazania jako obligatoryjnego elementu pozwu, podstawy prawnej żądania i jego uzasadnienia prawnego. Dodał, iż element ten może być wskazany przez stronę fakultatywnie i jego brak nie stanowi w żaden sposób braku formalnego i nie może stanowić podstawy zarządzenia o zwrocie pozwu. Żalący podkreślił, iż jego pełnomocnik w swoim piśmie z dnia 27 listopada 2012 r. jedynie doprecyzował okoliczności i żądania wskazane już w pozwie, opisując je w sposób bardziej jasny i czytelny nie mniej jednak ich osnowa niewątpliwie została wskazana już w pozwie, a pełnomocnik powoda również na żądanie Sądu poparł je uzasadnieniem prawnym, które jednak jak już wyżej wskazano nie jest konieczne i nie stanowi braku formalnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, Przewodniczący Składu prawidłowo zarządził zwrot pozwu z uwagi na nieuzupełnienie jego braków formalnych w zakreślonym terminie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż jak wynika z akt sprawy, pełnomocnik żalącego w odpowiedzi na wezwanie Sądu Rejonowego, nie uzupełnił braków formalnych pozwu do czego został zobowiązany, a jedynie wniósł o przedłużenie terminu do dokonania tej czynności. Zdaniem Sądu Odwoławczego Sąd I instancji zasadnie tego wniosku nie uwzględnił.

Zauważyć należy, iż wprawdzie stosownie do treści przepisu art. 166 k.p.c., przewodniczący może z ważnej przyczyny przedłużyć lub skrócić termin sądowy na wniosek zgłoszony przed upływem terminu, nawet bez wysłuchania strony przeciwnej, jednak regulacja ta dotyczy wyłącznie terminów sądowych, a więc wyznaczanych przez sąd lub przewodniczącego. Na uwagę zasługuje zaś okoliczność, że siedmiodniowy termin, określony w art. 130 § 1 k.p.c., jest

terminem ustawowym a zatem nie podlega skracaniu ani wydłużaniu, wobec czego wnioski strony o jego przedłużenie bądź skrócenie nie może zostać uwzględniony.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż wbrew stanowisku żalącego, w przedmiotowej sprawie w stosunku do powoda miał miejsce bezskuteczny wpływ terminu do usunięcia braków formalnych pozwu, albowiem pismo, w którym braki te zostały uzupełnione zostało wniesione w dniu 30 listopada 2012 r. podczas gdy termin do ich uzupełnienia minął w dniu 16 listopada 2012 r.

W myśl przepisu art. 130 § 2 k.p.c., po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

Jednocześnie zauważyć należy, iż wbrew twierdzeniom powoda, Sąd Rejonowy trafnie uznał, że przedmiotowy pozew dotknięty jest brakami formalnymi, które uniemożliwiały nadanie sprawie dalszego biegu.

Według Sądu II instancji, nie ulega wątpliwości, iż w treści pozwu nie zostały w sposób precyzyjny wskazane osoby pozwane, gdyż strona powodowa wskazała, że pozywa Bank (...) S. A. Oddział w S. - dyrektora banku oraz naczelnika wydziału E. F.. Zwrócić zaś uwagę należy, iż z treści uzasadnienia pozwu można wyciągnąć wniosek, że dotyczy on czynności, jakie powinien podjąć bank jako osoba prawna, nie zaś osoby fizyczne - pracownicy banku. Ponadto dodać należy, iż dyrektor banku oraz naczelnik wydziału banku nie mają zdolności sądowej i procesowej gdyż nie są upoważnieni do reprezentowania banku w którym są zatrudnieni.

Bezspornym jest także, iż żalący nie sprecyzował swojego żądania a uzasadnienie pozwu jest chaotyczne i nieprecyzyjne. Między innymi nie sposób z treści pozwu wywnioskować jakich konkretnie kwot domaga się powód. Wniosek o zasądzenie na jego rzecz należności pieniężnych jest bowiem zawarty w dwóch punktach wniosków pozwu, przy czym tylko w jednym z nich została określona kwota roszczenia. Nie sposób zaś z treści żądania wywnioskować, czy obejmuje ona oba punkty czy tylko jeden. Nie wskazał nadto w jaki sposób domaga się zasądzenia powyższych kwot od pozwanych, czy solidarnie, czy In solidum czy też w udziałach.

Dodać także należy, iż obok roszczeń pieniężnych powód przedstawił w pozwie roszczenie o charakterze niepieniężnym a zatem niewątpliwie powinien w tym zakresie określić wartość przedmiotu sporu.

W ocenie Sądu Okręgowego nawet gdyby przyjąć, iż rację ma żalący, że zobowiązanie go do przedstawienia uzasadnienia prawnego nie mieści się w ramach uzupełniania braków formalnych pozwu, wskazane wyżej braki pozwu uniemożliwiały nadanie sprawie dalszego biegu, a zatem za w pełni prawidłowe należy uznać wezwanie Przewodniczącego do usunięcia braków formalnych pozwu.

Na marginesie należy jedynie zauważyć, iż zwrot pozwu nie wywołuje po stronie żalącego żadnych negatywnych skutków albowiem wskutek uzupełnienia braków formalnych pozwu po upływie określonego terminu, sprawa będzie rozpoznawana pod nową sygnaturą akt, tak jakby została wniesiona z chwilą uzupełnienia braków formalnych pozwu.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 398 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c., w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

Zarządzenia:

1. odnotować,
2. odpis postanowienia doręczyć:
  - pełnomocnikowi powoda,
  - pozwanemu Bankowi z pouc., że nie podlega ono zaskarżeniu,

- pozwanej na adres zakładu pracy z pouc., że nie podlega ono zaskarżeniu

3. zwrócić akta SR, zwrotki wysłać w ślad za aktami

24 czerwca 2013 r.